

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

สภาพแวดล้อมที่ข้าพเจ้าต้องการ
ENVIRONMENTAL IN MY MIND

๒๗.
๙ 823 ๗
0044

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน..... 44912
วัน, เดือน, ปี..... 15 ส.ค. 2546

.b.....
.i.....

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชา ภาพพิมพ์ ภาควิชาวิจิตรศิลป์
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2544

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปินพันธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

.....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กุลธร เลื่อนฉวี)

คณะกรรมการตรวจศิลปินพันธ์

.....ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์เกียรติศักดิ์ ชานนนารถ)

 กรรมการ กรรมการ
(รองศาสตราจารย์เดชา วราชน) (รองศาสตราจารย์สมศักดิ์ ปรีทยานิตย์)

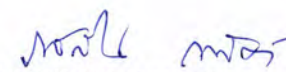
 กรรมการ กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์มัลลิกา มังกรวงษ์) (ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุรณรงค์ สิงหนเสนี)

 กรรมการ กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อลิตา จันฝังเพชร) (ผู้ช่วยศาสตราจารย์อริยะ กิตติเจริญวิวัฒน์)

 กรรมการ กรรมการ
(อาจารย์ปิยะวัฒน์ มังกรวงษ์) (อาจารย์กันจนา ดงไสกี)

 กรรมการ กรรมการ
(อาจารย์วุฒิกกร คงคา) (อาจารย์สุรพงษ์ สมสุข)

 กรรมการ กรรมการ
(อาจารย์ยุพา มหามาตร) (อาจารย์อนุพงษ์ คชาชีวะ)

..... กรรมการและเลขานุการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์รสลิน กาสต์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปินพันธ์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์มัลลิกา มังกรวงษ์)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้ภายในองค์กรศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	สภาพแวดล้อมที่ข้าพเจ้าต้องการ ENVIRONMENTAL IN MY MIND
ชื่อ	นายสุประดิษฐ์ ประดิษฐ์แทน
สาขาวิชา	ภาพพิมพ์
ภาควิชา	วิจิตรศิลป์
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2544
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์มัลลิกา มังกรวงษ์

บทคัดย่อ

มนุษย์สร้างวิวัฒนาการเพื่ออำนวยความสะดวกสบายให้กับตนเองตลอดมาจนถึงปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งยานพาหนะและตึกที่อยู่เรียงรายตามถนนหนทางต่างๆ กาลเวลาทำให้ทุกสิ่งทุกอย่างเกิดการพัฒนาเปลี่ยนแปลงทั้งในด้านดีและเสียต่อสภาพแวดล้อม ในปัจจุบันจะพบว่าในเมืองอย่างเช่น กรุงเทพมหานครของอากาศส่วนใหญ่อยู่ในสภาพเป็นพิษ อันเป็นอันตรายต่อสุขภาพของจิตใจและร่างกายของมนุษย์ จากประสบการณ์ตรงที่ข้าพเจ้าได้สัมผัสและรู้สึก ได้เป็นแรงบันดาลใจให้ข้าพเจ้าเกิดความต้องการให้สภาพแวดล้อมของเมืองมีความเป็นธรรมชาติและมีอากาศที่สดชื่นขึ้น เพื่อที่จะได้หายใจรับอากาศที่บริสุทธิ์ได้มากขึ้น โดยสื่อออกมาด้วยงานภาพพิมพ์ร่องลึก(Etching) ลักษณะงานเป็นแบบกึ่งนามธรรม โดยใช้รูปทรง สี และบรรยากาศที่ขัดแย้งกันมาแทนสัญลักษณ์ของงาน

จากกระบวนการคิดสู่การสร้างผลงานจริง ทุกขั้นตอนจะมีปัญหาและอุปสรรคเกิดขึ้นเสมอ และการแก้ปัญหาเหล่านั้นให้สำเร็จลุล่วงได้ ย่อมส่งผลให้เกิดการพัฒนางานให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

นอกเหนือจากการสร้างสรรค์ผลงานที่สำเร็จสมบูรณ์แล้ว ข้าพเจ้าคาดหวังว่าผลงานนี้เป็นส่วนหนึ่งที่กระตุ้นให้เกิดการตระหนักและเห็นความสำคัญของสภาพแวดล้อมที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ให้ช่วยกันลดต้นเหตุของมลภาวะ อันเกิดจากก๊าซพิษของยานยนต์ต่างๆ และช่วยกันเพิ่มอากาศที่บริสุทธิ์ความสดชื่นของต้นไม้ใบหญ้าที่เขียวชอุ่ม ทั้งนี้ก็เพื่อสุขภาพที่ดีของทุกคนที่อาศัยอยู่ในเมือง

กิตติกรรมประกาศ

ในการทำศิลปนิพนธ์ครั้งนี้ได้มีผู้ที่เข้ามารับรู้และเกี่ยวข้องมากมาย ซึ่งท่านเหล่านั้นได้ช่วยเป็นแรงหนุนและพลังขับเคลื่อนให้ ข้าพเจ้าได้ทำผลงานศิลปนิพนธ์นี้ ให้สำเร็จลุล่วงไปได้อย่างสมบูรณ์ ถึงแม้ว่าระหว่างนั้นจะมีช่วงเวลาที่ท้อแท้ อ่อนล้า และหมดกำลังใจไปบ้างก็ตามที่

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ มัลลิกา มังกรวงษ์ อาจารย์ที่ปรึกษา ที่ให้ความช่วยเหลือและแนะนำในจุดที่บกพร่อง ให้ความสบายใจรวมทั้งอิสระในการทำงานและคอยช่วยให้ข้าพเจ้ามีผลงานที่ดีออกมาด้วยความเอาใจใส่มาตลอด

ขอขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่าน ซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่สนับสนุนให้ข้าพเจ้าสามารถทำผลงานศิลปนิพนธ์ ได้สำเร็จเป็นที่น่าพอใจอย่างยิ่ง

และสุดท้ายข้าพเจ้าขอโน้มจิตรำลึกพระคุณบิดา มารดา ผู้ที่ให้ทุกอย่างตั้งแต่เล็กจนโต อาทิเช่น คอยอบรมสั่งสอน คอยชี้แนะในสิ่งที่ถูกต้องและเป็นที่ยอมรับสำหรับทุกเรื่อง รวมทั้งให้การสนับสนุนเรื่องค่าใช้จ่ายในการทำศิลปนิพนธ์ครั้งนี้ด้วย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
บทที่ 1 บทนำ	1-2
ความสำคัญของโครงการ	3
วัตถุประสงค์ของโครงการ	4
ขอบเขตของโครงการ	4
2 ที่มาและแนวความคิดสร้างสรรค์	5
ที่มา	5
อิทธิพลที่ได้รับหรืองานศิลปะที่เกี่ยวข้อง	6
แนวความคิดสร้างสรรค์	7
3 วิธีดำเนินการสร้างสรรค์	8
ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง	8-20
กระบวนการสร้างงาน	21-27
4 วิเคราะห์การสร้างสรรค์	28
วิเคราะห์ทัศนธาตุ	28-31
การจัดองค์ประกอบภาพ	32-34
5 บทสรุป	35-36
เอกสารอ้างอิง	37
ผลงานศิลปะ	38-41
ประวัติผู้เขียน	42

บทที่ 1

บทนำ

สภาวะแวดล้อมที่ถูกทำลายโดยมลพิษจากเครื่องยนต์ ก็คือ บรรยากาศของเรานี้เอง เพราะมลพิษจากเครื่องยนต์ส่วนใหญ่จะเป็นก๊าซ เมื่อถูกพ่นออกมา ก็จะลอยผสมอยู่กับอากาศในบรรยากาศ บรรยากาศในโลกรวมนี้ประกอบด้วยก๊าซและสารต่างๆแต่เดิมนั้น คน สัตว์และพืชก็นำมาใช้และขับถ่ายออกแล้วเกิดการเปลี่ยนแปลง และหมุนเวียนให้อยู่ในความสมดุลโดยธรรมชาติ แต่ทุกวันนี้จำนวนประชากรได้เพิ่มมากขึ้นนอกจากนั้นยังได้วิวัฒนาการ การใช้อุปกรณ์ต่างๆมากขึ้น เป็นผลให้เกิดการขับถ่ายของเสียออกไปให้สิ่งแวดล้อมเช่นการใช้รถยนต์เป็นต้น จะปล่อยสารพิษออกไปในบรรยากาศมาก ซึ่งธรรมชาติไม่สามารถจะเปลี่ยนแปลงหมุนเวียนได้ทัน และสารบางอย่างที่ถูกขับถ่ายออกนั้น ธรรมชาติก็ไม่สามารถจะเปลี่ยนให้กลับเหมือนเดิมได้ จึงทำให้เกิดบรรยากาศที่เป็นพิษขึ้น ซึ่งเป็นอันตรายต่อคน สัตว์และ พืช การจะเป็นอันตรายมากน้อยหรือไม่ขึ้นอยู่กับขีดจำกัดของผู้รับ

การที่จะให้อุปกรณ์ เช่นเครื่องยนต์ ไม่ถ่ายสารมลพิษออกเลยนั้นเป็นไปได้ และการที่มนุษย์เราจะไม่ใช้อุปกรณ์ต่างๆเลยนั้นก็ไม่ได้เช่นกัน ในบทความนี้จึงชี้ให้เห็นว่า ถ้ามนุษย์ต้องการจะใช้อุปกรณ์ต่างๆ โดยเฉพาะเครื่องยนต์ซึ่งจะต้องคายสารมลพิษออกสู่อากาศที่เราต้องกินอยู่นั้น เราจะทำอย่างไรจึงจะสามารถอยู่ได้โดยให้อันตรายน้อยที่สุดและสามารถที่จะใช้เครื่องยนต์เหล่านั้นได้ด้วยขณะเดียวกันก็ต้องคำนึงถึงการประหยัดและเศรษฐกิจของประเทศชาติด้วยกันไป

สารมลพิษในอากาศเป็นสารที่ทำให้อากาศแต่ละชนิดสลับปรกฏแตกต่างกันไปตามลักษณะทางกายภาพและทางเคมีซึ่งแบ่งได้ดังนี้คือ

1. คว้น (Smoke) เกิดจากการเผาไหม้ที่ไม่สมบูรณ์ Fume เป็นอนุภาคของแข็งที่รวมตัวอยู่กับไอน้ำ ส่วนใหญ่เกิดจากการเผาไหม้ การกลั่น หรือจากการทำปฏิกิริยาของสารเคมี เช่นการเผาตะกั่ว หรือสังกะสีจะเกิด Fume ของตะกั่วหรือสังกะสีขึ้น Fume ของโลหะที่พบคือ CuO , MgO MnO , ZnO เป็นต้น
2. ออกไซด์ของคาร์บอน ได้แก่คาร์บอนมอนนอกไซด์ คาร์บอนไดออกไซด์
3. ออกไซด์ของกำมะถัน ได้แก่ซัลเฟอร์ไดออกไซด์ และซัลเฟอร์ไตรออกไซด์

4. ออกไซด์ของไนโตรเจน ได้แก่กรดไนตริก ไนโตรเจนออกไซด์ และไนโตรเจนไดออกไซด์ ซึ่งเป็นก๊าซพิษมีสีน้ำตาลแดง
5. ไฮโดรคาร์บอน ได้แก่ก๊าซมีเทน บิวเทน และเบนซิน สารมลพิษประเภทนี้เป็นสารประกอบอินทรีย์ที่มีองประกอบเป็นคาร์บอนและไฮโดรเจน
6. Photochemical Oxidants ได้แก่ โอโซน , Peroxyacetyl nitrate และ Aldehydes สารเหล่านี้เป็นสารมลพิษชั้นที่ 2 เพราะเกิดจากปฏิกิริยาของสารองค์ประกอบของอากาศเช่นไฮโดรคาร์บอนและไนโตรเจนออกไซด์โดยมีแสงแดดเป็นตัวการสนับสนุนให้เกิดเป็นปฏิกิริยาที่ซับซ้อนเกิดเป็น PAN ขึ้น
7. อนุภาค ได้แก่หมอกควัน เขม่าควัน ละอองโลหะ น้ำมัน ยาปราบศัตรูพืช กลีโอสซิลเฟต และกลีโอฟลูออไรด์ กรรเดิมสาร Anti - Knock ซึ่งเป็นสารประกอบตะกั่ว คือ Tetraethyl lead หรือ Tetraethyl lead ทำให้มีออกไซด์ของตะกั่วออกมาถึงท่อไอเสียด้วย

ความสำคัญของโครงการ

ในปัจจุบัน สภาพแวดล้อมและบรรยากาศต่างๆในเมืองที่ข้าพเจ้าอาศัยอยู่ได้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมอย่างรวดเร็วไม่ว่าทั้งความแออัด ปัญหาการจราจรและมลภาวะต่างๆจากการที่ข้าพเจ้าได้สัมผัสและรับรู้ผลเสียของสภาพการต่างๆด้วยตัวเองโดยตรงทำให้เกิดความรู้สึกเสียตายสภาพแวดล้อมที่ดีๆในอดีตที่ยังพอระลึกถึงได้ กำลังจะเลือนลางจางหายไป ข้าพเจ้าจึงมองเห็นความสำคัญของธรรมชาติและอยากสร้างสรรค์งานให้แสดงออกถึงความแตกต่างระหว่างความเป็นจริงในปัจจุบันที่อากาศถูกปกคลุมด้วยก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์ และก๊าซพิษอื่นๆอีกมากมายอันเกิดจากไอเสียจากรถยนต์ต่างๆที่มีอยู่เนืองแน่นเต็มถนน ฝุ่นควันที่เกิดจากการก่อสร้างถนนหนทาง เพื่อรองรับยานยนต์ที่เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นทุกเมื่อเชื่อวันจนกลายเป็นความเคยชินของคนที่อาศัยอยู่ในเมืองที่ต้องสูดดมอากาศที่เป็นพิษเหล่านี้ แต่สำหรับข้าพเจ้านั้นกลับโหยหาต้องการที่จะหายใจรับอากาศที่บริสุทธิ์สดชื่น อันเกิดจากสภาพแวดล้อมเดิมที่มีความเขียวสดไสของต้นไม้ใบหญ้า และท้องฟ้าสีคราม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงความเป็นจริง ของสภาพแวดล้อมทางอากาศที่เต็มไปด้วยมลภาวะที่เป็นพิษ ซึ่งเกิดจากการเผาไหม้ของรถยนต์ ที่มีอยู่มากมายตามท้องถนนในปัจจุบัน
2. เพื่อให้ทุกคนได้รับรู้และตระหนักถึงพิษภัยของมลภาวะ ทั้งก๊าซคาร์บอนมอนนอกไซด์ ซัลเฟอร์ไดออกไซด์ ตะกั่ว และอื่นๆอีกมากมาย ซึ่งทั้งหมดล้วนแล้วแต่เป็นอันตรายต่อร่างกายของมนุษย์
3. เพื่อให้ทุกคนได้หันมาเอาใจใส่ในสภาพแวดล้อมที่อยู่รอบข้าง ช่วยกันดูแลต้นไม้ซึ่งรองรับฝุ่นละอองและดูดควันพิษ และช่วยกันลดสาเหตุการเกิดมลภาวะจากรถยนต์ให้ให้น้อยลง

ขอบเขตของโครงการ

1. เนื้อหา
เพื่อให้เห็นถึงสภาพอากาศที่เป็นพิษในปัจจุบันที่ข้าพเจ้าต้องพบเจอในชีวิตประจำวัน ซึ่งมีส่งผลลบในด้านร่างกายและจิตใจ จึงทำให้ข้าพเจ้าเกิดความรู้สึกต้องการและโหยหาอากาศที่บริสุทธิ์กลับคืนมาสู่สภาพแวดล้อมในปัจจุบัน
2. แนวทางสร้างสรรค์
ลักษณะงานเป็นแบบกึ่งนามธรรม (Semi Abstract) โดยใช้รูปทรงใบหน้าของข้าพเจ้าเป็นตัวกำหนดจุดเด่นของงาน ซึ่งใบหน้าตัวเองจะเป็นจุดที่เชื่อมโยงระหว่างสภาพของเมืองที่เต็มไปด้วยอากาศที่เป็นพิษ ซึ่งแออัดไปด้วยยานยนต์ที่แล่นไปตามท้องถนน กับส่วนที่เป็นทุ่งหญ้าและท้องฟ้าที่สดใส
3. กรรมวิธี
ภาพพิมพ์โลหะร่องลึก
4. จำนวนผลงานมีจำนวน 4 ชิ้น
 - 4.1. Air 1 , 122 x 81 เซนติเมตร
 - 4.2. Air 2 , 122 x 81 เซนติเมตร
 - 4.3. Air 3 , 162 x 61 เซนติเมตร
 - 4.4. Air 4 , 122 x 81 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ⁴ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

ที่มาและแนวความคิดสร้างสรรค์

ทุกชั่วโมง ทุกนาที และทุกวินาที มนุษย์ทุกคนที่ยังมีชีวิตอยู่รวมทั้งตัวข้าพเจ้าด้วย จำเป็นต้องหายใจเอาก๊าซออกซิเจนซึ่งเป็นอากาศที่บริสุทธิ์เข้าสู่ร่างกาย ซึ่งนั่นแสดงให้เห็นว่าก๊าซออกซิเจนมีความจำเป็นมากและขาดไม่ได้ต่อการมีชีวิต แต่ ณ ปัจจุบันอากาศในเมืองที่อยู่รอบข้างตัวข้าพเจ้ากลับเต็มไปด้วยก๊าซที่เป็นพิษได้แก่ ก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ ซัลเฟอร์ไดออกไซด์ สารตะกั่ว เป็นต้น อันเกิดจากยานพาหนะที่แน่นขนัดเต็มถนนหนทาง ซึ่งมันจะสะสมอยู่ในร่างกายโดยที่เราไม่รู้ตัวทุกครั้งที่ยหายใจ และเมื่อนานวันก๊าซพิษนั้นจะก่อตัวกลายเป็นโรคร้ายที่บั่นทอนชีวิตให้สั้นลงไปเรื่อยๆอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

ที่มา

ข้าพเจ้าเกิดและเติบโตในกรุงเทพฯ ตรงบริเวณเขตหลักสี่ ซึ่งเป็นจุดที่เชื่อมต่อไปยังจังหวัดนนทบุรี โดยในช่วงชีวิตต่างๆข้าพเจ้าได้มีโอกาสเดินทางไปในหลากหลายสถานที่ อย่างเช่น เข้าไปในตัวเมืองกรุงเทพฯบ้าง เดินทางไปจังหวัดนนทบุรีบ้าง และบางครั้งก็ได้มีโอกาสไปท่องเที่ยวที่ต่างจังหวัด ซึ่งทุกอย่างได้สะสมเป็นประสบการณ์อยู่ในความทรงจำของข้าพเจ้าจากอดีตสู่ปัจจุบัน ข้าพเจ้ายังคงนึกถึงและจำได้ถึงสภาพในอดีตของพื้นที่ และทิศทางต่างๆที่อยู่รายรอบทั้งที่อยู่รอบบ้าน และที่ข้าพเจ้าพบเห็นในเวลาเดินทาง จากสภาพพื้นที่เดิม ที่เต็มไปด้วยต้นไม้ ต้นหญ้า เขียวชะอุ่ม แม่น้ำลำคลองที่ใสสะอาด รวมไปถึงวิถีชีวิตที่บริสุทธิ์และอากาศที่สดชื่น แต่ในปัจจุบันสภาพแวดล้อมดังกล่าวได้เปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัย เพราะความเจริญขึ้นของเมือง ทำให้สภาพแวดล้อมของบ้านเมืองที่ข้าพเจ้าเคยพบเห็นในอดีตถูกเปลี่ยนไปกลายเป็นตึกสูงใหญ่ คอนโด ทาวเฮ้าส์ หรือไม่กี่บ้านเรือนที่ปลูกชิดเบียดเสียดอัดเยียด มันเป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องเกิดขึ้น และต้องยอมรับสภาพความเป็นจริงที่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้นั้น และเป็นธรรมดาที่ผู้คนส่วนใหญ่ย่อมจะชื่นชอบความเจริญเพราะมันอำนวยความสะดวกสบายในทุกๆอย่าง แต่ไม่ระมัดระวังรับผิดชอบในผลลบที่ตามมา และเมื่อมีมนุษย์อยู่รวมกันมากขึ้นความเจริญก็จะแผ่ขยายใหญ่โตตามอย่างรวดเร็ว เป็นแรงดึงดูดให้ผู้คนหลั่งไหลกันเข้ามาอยู่รวมกันมากขึ้น จนเกิดความแออัดเป็นลูกโซ่เวียนกันไปเรื่อยๆ อันเป็นผลกระทบทำให้เกิดการจราจรที่แออัด ปัญหายานยนต์เป็นเงาตามตัวเพิ่มขึ้นทุกปี และจัดได้ว่าเป็นปัญหาของบ้านเมืองที่ยืดเยื้อแก้ไม่ตกของผู้บริหารประเทศทุกสมัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ⁵ ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยเฉพาะปัญหาของมลภาวะที่เป็นพิษทางอากาศ เพราะอากาศเป็นสิ่งที่จำเป็นและมีความมากที่สุดต่อสิ่งมีชีวิตทั้งหมดรวมทั้งตัวข้าพเจ้าด้วย

ด้วยเหตุผลทั้งหมดนี้ ข้าพเจ้าจึงต้องการสะท้อนถึงความเป็นจริงของสภาพคนเมืองที่เต็มไปด้วยความแออัดมลภาวะ พิษภัยสารเคมีต่างๆ และฝุ่นละอองจากการก่อสร้างที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ แต่ถ้าหากเราย้อนกลับไปดูก็จะรู้ถึงคุณค่าของสิ่งที่เราสูญเสียไป โดยแลกกับความเจริญและความสะดวกสบาย ซึ่งนับเป็นความขัดแย้งอย่างหนึ่ง ที่เกิดจากมนุษย์ที่ร่างกายต้องการความสะดวกสบาย แต่จิตใจความรู้สึกกลับต้องการความสดชื่น ปลอดภัย ไร้มลภาวะจากธรรมชาติ

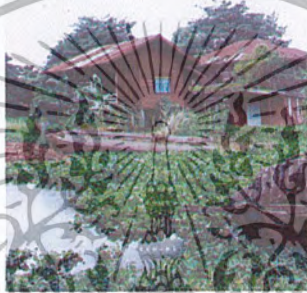

ภาพบรรยากาศบนท้องถนนในเมืองที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน

อิทธิพลที่ได้รับ

เนื่องจากพื้นเพเดิมของบิดามารดาเป็นคนต่างจังหวัดจึงทำให้ข้าพเจ้ามีโอกาสได้ไปท่องเที่ยวกลับต่างจังหวัดอยู่บ่อยครั้งไปด้วย ซึ่งทุกครั้งที่ได้กลับไปทีนั้น ข้าพเจ้าจะรับรู้ได้ถึงความแตกต่างของสภาพแวดล้อมระหว่างต่างจังหวัดกับกรุงเทพฯ อย่างชัดเจน

ซึ่งมีอิทธิพลที่ทำให้ข้าพเจ้าเกิดความต้องการบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมที่ประทับใจในต่าง
จังหวัด ให้กลับคืนมาสู่สภาพแวดล้อมของเมืองที่ข้าพเจ้าอาศัยอยู่ในปัจจุบัน

ภาพของระบบนิเวศในที่ปราศจากมลภาวะ

แนวความคิด

ข้าพเจ้าต้องการสร้างสรรค์งานให้เห็นถึงความต้องการส่วนตัวที่อยู่ในสภาพแวดล้อมของ
เมืองมีธรรมชาติและอากาศที่สดชื่น ซึ่งนับวันยิ่งหายากยิ่งขึ้นในสภาพแวดล้อมจริงที่เป็นอยู่รอบๆ
ตัวข้าพเจ้าในปัจจุบัน โดยสื่อออกมาในรูปแบบจินตนาการระหว่างสภาพแวดล้อมที่ข้าพเจ้า
ต้องการซึ่งไม่มีอยู่จริงกับสภาพความเป็นจริงที่ข้าพเจ้าไม่ต้องการและพบเห็นอยู่ตลอดในชีวิต
ประจำวันที่ข้าพเจ้าจำเป็นต้องอาศัยอยู่ ซึ่งทั้ง 2 ส่วนนี้จะมีความแตกต่างในด้านความรู้สึกอย่าง
เห็นได้ชัด เพื่อให้เกิดความขัดแย้งของสภาพแวดล้อมทั้ง 2 แบบและส่งผลกระทบต่อความรู้สึกที่แตกต่าง
กัน โดยใช้สีที่แตกต่างกันระหว่างสีของความสดชื่นคือ เขียวกับฟ้า กับสีของความสกปรกเป็นพิษ
ของบรรยากาศและเขม่าควัน และรูปทรงของใบหน้าซึ่งเป็นรูปทรง ORGANIC กับรูปทรงสี่เหลี่ยม
ของกระจกและสถาปัตยกรรมซึ่งเป็นรูปทรง GEOMETRIC นำมาแทนค่าของความรู้สึกที่ขัดแย้งดัง
กล่าว

บทที่ 3

วิธีดำเนินงานการสร้างสรรค

จากแนวความคิดที่ต้องการสื่อให้คนอื่นได้เห็นในมุมมองส่วนตัวของข้าพเจ้า ที่ต้องการ
อากาศที่บริสุทธิ์สดชื่นจนสามารถหายใจได้อย่างเต็มปอด ซึ่งต่างกับการสูดอากาศที่เต็มไปด้วย
มลภาวะที่เป็นพิษโดยสิ้นเชิง ทั้ง 2 อย่างนี้เป็นสิ่งที่ข้าพเจ้านำมาใช้สร้างสรรค ผลงานชุดนี้ขึ้นเพื่อ
ให้เห็นถึงความแตกต่างและขัดแย้งกัน
ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง

ภาพร่างชุดที่ 1

ภาพร่างชิ้นที่ 1

ภาพร่างชิ้นที่ 2

ภาพร่างชิ้นที่ 3

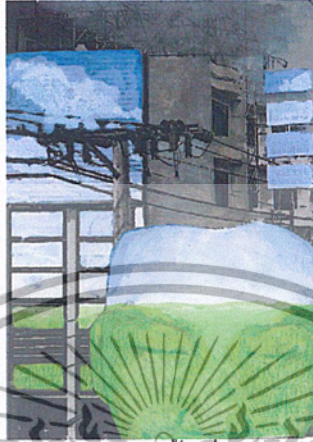

ภาพร่างชิ้นที่ 4

ภาพร่างชิ้นที่ 5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างขึ้นที่ 6

ภาพร่างชุดที่ 1

มีจำนวนทั้งหมด 6 ชิ้น ทุกชิ้นสร้างสรรค์ออกมาเพื่อนำเสนอถึงความต้องการของข้าพเจ้า ต่อสภาพแวดล้อมธรรมชาติที่สดชื่นและอากาศบริสุทธิ์ จึงกำหนดให้อยู่ในส่วนที่มีสีสดชื่นเช่นท้องฟ้าเป็นสีฟ้า ท่งหญ้าเป็นสีเขียว แสดงความแตกต่างที่ชัดกับส่วนที่เป็นตึกและอาคารต่างๆ ตลอดจนถนนที่เต็มไปด้วยรถยนต์ บรรยากาศที่เป็นหมอกควันด้วยการใช้น้ำหนักขาวดำ เพื่อสื่อถึงสภาวะที่เป็นพิษ ความรู้สึกที่ไม่ปลอดภัยสดชื่น ซึ่งนานวันก็จะทวีความรุนแรงขึ้นเรื่อยๆ

ภาพร่างชุดนี้ข้าพเจ้าใช้ส่วนประกอบส่วนใหญ่ของแผ่นกระจกที่มีรูปทรงสี่เหลี่ยมหลายมุมหลายขนาดนำมาแทนค่าผลสะท้อนที่ข้าพเจ้าต้องการคือ ธรรมชาติที่สดชื่น สดใสหลายมุมมอง ให้ดูเหมือนเป็นการสะท้อนมุมมองในจินตนาการแล้วเชื่อมโยงกับการซ้อนกันของใบหน้าของข้าพเจ้าให้ดูมีมิติที่ทะลุเข้าไปในกระจก

ข้าพเจ้าเลือกชิ้นที่ 4 ไปขยายเพราะมีความลงตัวที่สุดในการจัดวางองค์ประกอบและการแทนค่าของความรู้สึกที่ต้องการ นอกจากนี้ยังมีการซ้อนระยะกันทั้งใบหน้าของข้าพเจ้าที่อยู่ด้านหน้ากับด้านหลังและตึกที่ซ้อนกับท่งหญ้า ทั้งหมดดูรวมกันเป็นเอกภาพและน่าสนใจมากกว่าชิ้นอื่น

ภาพร่างชุดที่ 2

ภาพร่างชิ้นที่ 1

ภาพร่างชิ้นที่ 2

ภาพร่างชิ้นที่ 3

ภาพร่างชิ้นที่ 4

ภาพร่างชิ้นที่ 5

ภาพร่างชิ้นที่ 6

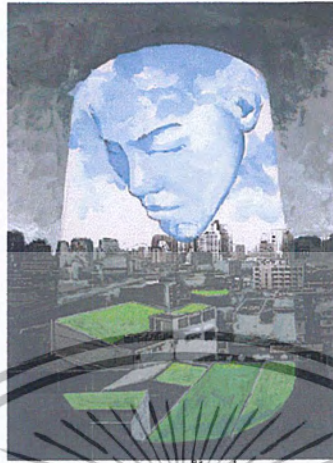
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 2

จากภาพร่างชุดที่ 2 โดยรวมยังคงแสดงให้เห็นถึงความขัดแย้งในสภาพแวดล้อมทั้ง 2 แบบเหมือนเดิม ซึ่งรวมไปถึงเรื่องราวที่มีอยู่ภายในยังคงเดิมสืบเนื่องต่อจากชุดที่ 1 แต่ในภาพร่างชุดที่ 2 นี้ มีการเพิ่มมิติให้ทับซ้อนกันมากขึ้นกว่าเดิมเหมือนกับเป็นชั้นบันไดในบางชั้น ซึ่งในแต่ละชั้นก็ จะมีความแตกต่างกันทั้งขนาดและน้ำหนัก เพื่อให้เกิดการผลักระยะกันจนเป็นมิติที่ซับซ้อนกันมากขึ้น ซึ่งเป็นไปตามความคิดที่ต้องการให้รู้สึกเหมือนกับเป็นเวลาในแต่ละช่วง ตั้งแต่ ณ สภาพแวดล้อมที่เป็นมลภาวะในปัจจุบันแล้วค่อยๆเจาะทะลุเข้าไปที่ละมิติ ที่ละมิติจนถึงสภาพแวดล้อมที่ข้าพเจ้าต้องการ นอกจากในภาพร่างชุดที่ 2 แล้วก็จะเริ่มมีการตัดขอบรูปทรงของใบหน้าข้าพเจ้ามากขึ้น เพื่อให้เกิดความรู้สึกเหมือนกับการผ่าเข้าไปดูความคิดและจินตนาการของข้าพเจ้าที่มีอยู่ข้างใน

ข้าพเจ้าเลือกชิ้นที่ 5 จากงานทั้งหมด 6 ชิ้น ไปขยายเป็นงานจริงเพราะมีความน่าสนใจ ตรงกับแนวความคิดที่กล่าวมาข้างต้น ตรงจุดที่มีการทับซ้อนของใบหน้าเป็นชั้นๆและมีการผลักระยะด้วยการเจาะทะลุเป็นมิติเข้าไปเป็นช่องๆจนถึงจุดสุดท้ายที่อยู่ภายในความคิดของข้าพเจ้า ซึ่งทั้งหมดดูแล้วมีความแตกต่างของรูปทรงจากขนาดใหญ่ไปหาขนาดเล็ก และเกิดความแตกต่างจากน้ำหนักที่มีดีไปหาสว่างซึ่งถือว่าการพัฒนาต่อจากงานชิ้นที่ 1 ได้ดีและน่าสนใจมากขึ้นกว่าเดิม

ภาพร่างชุดที่ 3

ภาพร่างชิ้นที่ 1

ภาพร่างชิ้นที่ 2

ภาพร่างชิ้นที่ 3

ภาพร่างขึ้นที่ 4

ภาพร่างขึ้นที่ 5

ภาพร่างขึ้นที่ 6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

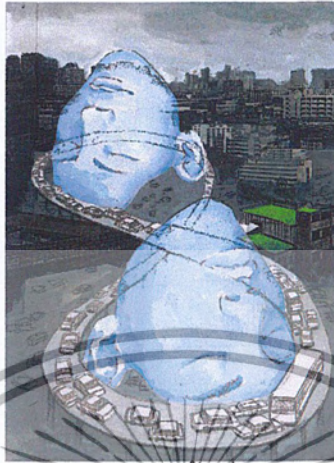
ภาพร่างชุดที่ 3

ในชุดนี้ ข้าพเจ้าเลือกใช้รูปทรงใบหน้าแบบเต็มทั้งหน้า โดยที่ไม่มีการแบ่งเป็นส่วนๆ เหมือนชุดที่ 2 โดยจัดวางรูปทรงของใบหน้าให้วางขึ้นและอยู่ระหว่างความเขียวขจีของหญ้าและความสดใสของท้องฟ้าเพื่อให้ได้ความรู้สึกเหมือนกับว่าต้องการอยู่เหนือสภาวะปัญหาของสภาพแวดล้อมที่กำลังประสบอยู่เพื่อหนีสภาพความแออัดของเมือง ซึ่งเพียงแค่ว่าคาดหวังว่าแม้หมดหวังกับสภาพแวดล้อมในอดีตอย่างน้อยก็อาจแก้ปัญหาได้บ้าง ด้วยวิธีเพิ่มความสูงของตึกระฟ้า

นอกจากนี้ข้าพเจ้าได้พัฒนาภาพร่างต่อจากชุดที่ 2 คือ เอาส่วนที่เป็นทุ่งหญ้าไปไว้บนดาดฟ้าของตึกทั้งนี้ก็เพื่อสื่อถึงมลภาวะที่ปกคลุมบนท้องถนนภายในเมือง เนื่องจากรถที่มีปริมาณมากจนไม่มีที่ว่างพอสำหรับปลูกต้นไม้เพิ่มขึ้นได้ จำเป็นต้องเอาต้นไม้ไปไว้บนพื้นที่ว่างบนดาดฟ้าของตึกเพื่อเพิ่มความเขียวให้มากขึ้น ซึ่งในจุดนี้ข้าพเจ้าได้รับแรงบันดาลใจจากการที่ได้พบเห็นตึกที่ตั้งอยู่ริมถนน โดยมากมักจะมีการปลูกต้นไม้ไว้ตามหน้าต่างและบนดาดฟ้าแต่ยังไม่มากพอเท่าที่ข้าพเจ้าต้องการ

ข้าพเจ้าได้เลือกภาพร่างขึ้นที่ 6 จากทั้งหมด 6 ขึ้นนำไปขยายเป็นงานจริงเพราะเป็นชั้นที่มีความแปลกใหม่ในการจัดวางองค์ประกอบ คือ มีลักษณะเป็นแนวตั้งสูงขึ้นไป ซึ่งภายในประกอบด้วยรูปทรงต่างๆ ที่ลงคิดว่าไม่ว่าจะเป็นทั้งใบหน้า ระเบียงหน้าหลังของตึก สภาพมลภาวะที่วางอยู่ส่วนบนของภาพกับสภาพมลภาวะที่อยู่ส่วนล่างของภาพ นอกจากนั้นยังมีสวนของถนนทรงโค้งที่ข้าพเจ้าเริ่มนำมาใช้ เพื่อให้เกิดการนำสายตาที่แปลกไปกว่าเดิม

ภาพร่างชุดที่ 4

ภาพร่างชิ้นที่ 1

ภาพร่างชิ้นที่ 2

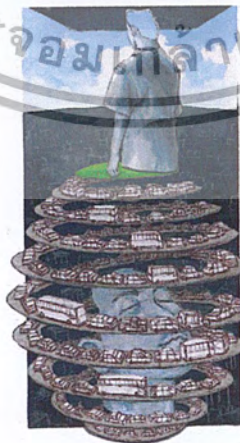
ภาพร่างชิ้นที่ 3

ภาพร่างชิ้นที่ 4

ภาพร่างชิ้นที่ 5

ภาพร่างชิ้นที่ 6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 4

จากภาพร่างตั้งแต่ชุดที่ 1 ถึง ชุดที่ 3 ก็จะมีการพัฒนาและเปลี่ยนไปเรื่อยๆ ซึ่งในชุดที่ 4 นี้ ข้าพเจ้าได้หยิบในส่วนต่างๆ ที่สื่อได้ตรงกับความรู้สึกมากที่สุดที่มีอยู่ในภาพร่างทั้ง 3 ชุดมารวมกัน ได้แก่ การเจาะเป็นช่องสี่เหลี่ยมทะลุไปเป็นมิติที่ทับซ้อนกัน การแบ่งส่วนของใบหน้าเป็นชั้นๆ และการซ้ำชั้นส่วนของใบหน้าโดยใช้ขนาดใหญ่ไล่จนถึงขนาดเล็ก เมืองที่เป็นระยะไกลและมีความแออัดหนาแน่นถนนที่มีลักษณะโค้งไปจนถึงวนเป็นรูปวงกลมและ มุมมองของรถยนต์ที่แปลกใหม่

ข้าพเจ้าเลือกชิ้นที่ 5 จากภาพร่างทั้งหมด 6 ชิ้น โดยชิ้นนี้มีความสมบูรณ์ที่สุด จากการรวมรูปแบบที่เหมาะสมดังที่ได้กล่าวมา ส่วนเพิ่มเติมพิเศษ คือรูปทรงของถนนที่มีลักษณะวนเป็นวงกลมซ้อนกันเป็นชั้นๆ และมีรถยนต์หลากหลายชนิด แล่นขึ้นมาตามถนน และวนอยู่รอบๆ คอของข้าพเจ้า เพื่อสื่อถึงปัญหาการจราจร ของรถยนต์ที่วนเวียนไม่รู้จบสิ้นอยู่รอบตัวข้าพเจ้าในชีวิตประจำวันไม่มีที่สิ้นสุด อันนำมาซึ่งมลภาวะที่ประชิดตัวข้าพเจ้ามากขึ้นเรื่อยๆ

กระบวนการพิมพ์ร่องลึก

การพิมพ์ร่องลึกเป็นกระบวนการพิมพ์ที่ต่างไปจากการพิมพ์ที่เราคุ้นเคยกันทุกๆ ไป เป็นกระบวนการพิมพ์ที่ตรงกันข้ามกับกระบวนการพิมพ์ผิวขน คือ กระบวนการพิมพ์ผิวขนนั้น ภาพพิมพ์ที่เกิดขึ้นจะเกิดจากส่วนนูนของแม่พิมพ์ติดสีพิมพ์และประทับรอยลงบนพื้นรองรับ แต่การพิมพ์ร่องลึกนี้เริ่มด้วยการสร้างภาพหรือร่องรอยลงบนแม่พิมพ์ แล้วนำสีอัดลงในร่องรอยหรือร่องที่เกิดขึ้นนั้น เช็ดทำความสะอาดผิวหน้าให้สะอาด เมื่อนำไปพิมพ์ด้วยแรงอัดบนแท่นพิมพ์แล้ว สีพิมพ์ในร่องรอยที่อัดไว้นั้นจะติดบนกระดาษ เกิดเป็นภาพตามที่สร้างไว้บนแม่พิมพ์ เมื่อเราสร้างภาพพิมพ์แกะไม้ ร่องรอยที่เกิดจากผิวแกะจะปรากฏเป็นพื้นหรือสีขาว ส่วนร่องรอยที่เกิดบนแม่พิมพ์ร่องลึกจะปรากฏเป็นภาพหรือสีดำ ในกรณีที่พิมพ์ภาพด้วยสีดำ

กระบวนการพิมพ์ร่องลึกนี้ สามารถสร้างเทคนิคต่างๆ ได้มากมาย ทำให้การพิมพ์ร่องลึกสามารถผสมผสานเทคนิคต่างๆ เข้าด้วยกัน สร้างความสลับซับซ้อนบนผิวหน้าและเร้าความรู้สึกทางเทคนิคได้อย่างยิ่ง ภาพพิมพ์ร่องลึกได้รับความนิยมในวงการศิลปะภาพพิมพ์ เพราะความลึกซับซ้อนนั้น กลายเป็นสิ่งท้าทายการสร้างสรรคืออย่างหนึ่ง ตรงกันข้ามกับวงการอุตสาหกรรมหรือวงการศิลปะโฆษณา กระบวนการพิมพ์นี้นับว่ามีประโยชน์น้อยมาก เพราะความสลับซับซ้อนนั้นอาจจะไม่เหมาะสมกับเวลาและการผลิตนักก็ได้ การพิมพ์ร่องลึกจึงมีขีดจำกัดอยู่เฉพาะในวงการศิลปะภาพพิมพ์เป็นส่วนใหญ่ เมื่อกระบวนการพิมพ์ร่องลึกได้รับความสนใจจากศิลปิน การค้นคว้าและพัฒนาเทคนิคต่างๆ จึงทำให้เกิดกรรมวิธีหลายๆ อย่างขึ้น และบางครั้งศิลปินก็นำการพิมพ์ในกระบวนการนี้ไปผสมผสานกับการพิมพ์แบบอื่นๆ ทำให้สามารถสร้างสรรค์ความแปลกตาทางรูปแบบได้กว้างขวางยิ่งขึ้น โดยทั่วไปภาพพิมพ์ร่องลึกนิยมใช้แม่พิมพ์ที่เป็นโลหะ คือสังกะสีและทองแดง แต่ปัจจุบันศิลปินได้ขยายขอบข่ายในการเลือกใช้วัสดุออกไปอีก เช่น เลือกใช้แม่พิมพ์ที่เป็นเงิน เหล็ก ดีบุก อลูมิเนียม หรือพลาสติก

วิธีการในกระบวนการพิมพ์ร่องลึก

ไลน์ เอนกราวิง (line engraving)

ดราย พอยท์ (dry point)

เมซโซทินท์ (mezzotint)

เอทชิง (etching)

แอกัวทินท์ (aquatint)

ซูการ์ ลิฟท์ (sugar lift)

ซอฟท์ กราวนด์ (soft ground)

กรีซี เครยอง (greasy – crayon)

เอทซิง

การพิมพ์เอทซิงเป็นวิธีการสร้างแม่พิมพ์ที่สะดวกและง่ายวิธีหนึ่งในกระบวนการพิมพ์ร่องลึกด้วยกัน กรรมวิธีนี้อาจจะนำไปประกอบการสร้างแม่พิมพ์ในเทคนิคอื่นๆ เพราะการชุบซีตผิวหน้าบนร่องพื้นนั้นเป็นความจำเป็นอย่างหนึ่งในการช่วยเน้นหรือตกแต่งภาพให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

วิธีการเอทซิงจะเริ่มต้นด้วยการลงร่องพื้นบนแผ่นโลหะแม่พิมพ์ แล้วใช้เครื่องมือหรือของแข็ง เช่น เข็ม ปลายมีดชุบซีตสร้างเป็นภาพบนผิวหน้าร่องพื้น พยายามให้รอยซีตนั้นทะลุผ่านไปถึงผิวหน้าโลหะ ส่วนใหญ่จะสร้างภาพในขณะที่ร่องพื้นแห้งแล้ว แต่ศิลปินบางคนมีเทคนิคเฉพาะของตนเองที่ใช้วิธีสร้างภาพในขณะที่ร่องพื้นยังไม่แห้ง ซึ่งก็ได้รื้อรอยในอีกลักษณะหนึ่ง ทั้งนี้ย่อมขึ้นอยู่กับเครื่องมือที่นำมาใช้ชุบซีตอีกด้วย เมื่อสร้างภาพและตกแต่งให้เรียบร้อยเป็นที่พอใจแล้ว จึงนำไปผ่านกระบวนการกัดกรดให้ได้แม่พิมพ์ร่องลึกและพร้อมที่จะนำไปพิมพ์ภาพต่อไป

“etching” ตามความหมายของคำในภาษาอังกฤษ หมายถึงการใช้กรดกัดผิวหน้าโลหะซึ่งก็ย่อมหมายถึงรวมถึงเทคนิคอื่นๆ ที่ใช้กรดกัดแม่พิมพ์ด้วย แต่ในการกำหนดชื่อเฉพาะของเทคนิคภาพพิมพ์ร่องลึก ได้กำหนดคำว่า “etching” ไว้สำหรับกรรมวิธีนี้

แอคัวตินท์

ในบรรดาแม่พิมพ์กระบวนการร่องลึก ที่ใช้กรดกัดผิวหน้าแทนการสร้างแม่พิมพ์ด้วยเครื่องมือ วิธีแอคัวตินท์สามารถสร้างอ่อนแก่ได้ดีมาก วิธีการสร้างแม่พิมพ์ลักษณะนี้เป็นผลพัฒนามาจากวิธีการเมซโซทินท์ ที่พยายามสร้างน้ำหนักด้วยเครื่องมือ แต่วิธีการแอคัวตินท์ ซึ่งเป็นวิธีที่นิยมกันมากวิธีหนึ่งขณะนี้ ใช้วิธีโรยยางสนบนแม่พิมพ์โลหะ แล้วใช้ความร้อนละลายยางสนให้จับติดกับแม่พิมพ์ ส่วนที่เป็นยางสนจะกันไม่ให้กรดกัดผิวหน้า เมื่อนำแม่พิมพ์โลหะผ่านให้กรดกัดกรดก็จะทำปฏิกิริยากับโลหะในบริเวณที่ไม่มียางสนกันไว้ เกิดเป็นรูพรุนเล็กๆ ทั่วไป เป็นรูพรุนเล็กๆ ในบริเวณนั้น ตอนใดที่ต้องการมีน้ำหนักอ่อนบนภาพพิมพ์ก็โรยยางสนมากๆ เพื่อให้เหลือพื้นน้อย ตอนใดที่ต้องการให้เกิดน้ำหนักเข้มบนภาพพิมพ์ ก็โรยยางสนน้อยๆ เพื่อให้เหลือบริเวณพื้นมาก เมื่อเหลือบริเวณพื้นมาก กรดก็จะกัดและเกิดเป็นร่องลึกมากตามไปด้วย เมื่อใช้สีอัดลงในร่องลึกและพิมพ์ภาพออกมา บริเวณนั้นก็จะมืดเข้ม

บนพื้นภาพที่ต้องการให้กรดกัดลึกแตกต่างกัน ก็อาจจะใช้วิธีผ่านแม่พิมพ์ที่โรยยางสนปนแล้วลงในอ่างน้ำกรดสักระยะ แล้วนำขึ้นมาฉาบร่องพื้นทับตอนที่ไม่ต้องการให้กรดกัดลึก แล้วผ่านให้กรดกัดอีก ซึ่งก็จะได้ลักษณะต้นลึกแตกต่างกันตามต้องการ

วิธีการแคว่ดินที่ถูกลำนำไปใช้ประกอบกรรมวิธีอื่นๆ เพื่อให้ได้พื้นภาพที่พื้นผิวงดงามส่วน
ใหญ่แล้วกรรมวิธีแคว่ดินที่ไม่สามารถจะสร้างภาพสมบูรณ์ด้วยตนเอง เพราะวิธีการโรยยางสน
ปนที่กระจัดกระจายไปทั่ว ไม่สามารถจะสร้างน้ำหนักที่แตกต่างเด่นชัด และไม่สามารถจะเน้นภาพ
ให้น่าสนใจได้ง่ายนัก วิธีการแคว่ดินที่อาจจะผสมผสานกับวิธีไลน์เอนกราวิง, ซอฟท์กราวนด์
ดราย พอยท์ หรือวิธีการอื่นใดก็ได้

กระบวนการสร้างงาน

รวบรวมศึกษาข้อมูล

เมื่อข้าพเจ้าสามารถกำหนดทิศทางของงานให้อยู่ในเรื่องของเมืองกับธรรมชาติได้แล้ว ซึ่งมีความสำคัญมากต่อการทำงาน ทั้งธรรมชาติที่เป็นทุ่งหญ้าเขียวขจี ท้องฟ้าสีครามก้อนเมฆสีขาว สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ข้าพเจ้าหยิบยกขึ้นมา จึงต้องมีการค้นคว้าเก็บไว้เป็นข้อมูลจริง ซึ่งรวมไปถึงมลภาวะ และรูปทรงของตึก อาคาร ยานพาหนะต่างๆ ที่ต้องอ้างอิงความเป็นจริงด้วยเหมือนกัน

ข้อมูลจากการถ่ายภาพ

เนื่องด้วยรูปทรงต่างๆที่มีอยู่ในงานของข้าพเจ้า เป็นรูปทรงที่เหมือนจริง ดังนั้นจึงต้องมีข้อมูลที่แน่นอนและชัดเจน การถ่ายภาพนับเป็นสิ่งที่สามารถช่วยในจุดนี้ได้ โดยอำนวยความสะดวกเป็นอย่างมาก สามารถศึกษาข้อมูลได้อย่างละเอียดโดยไม่ต้องไปอยู่ยังสถานที่จริงอีกครั้ง ซึ่งนับเป็นการประหยัดเรื่องเวลาไปได้เป็นอันมาก

ข้อมูลจากหนังสือและนิตยสาร อสท

เป็นสิ่งที่ช่วยให้ข้าพเจ้าสามารถรับรู้ในข้อมูลที่นำเชื่อถือต่างๆอาทิเช่น อัตราส่วนของ ก๊าซพิษในปัจจุบัน สภาพการณ์ของธรรมชาติและภาพสิ่งแวดล้อมที่พบเห็น ได้ยาก

ขั้นตอนการสร้างภาพร่าง

เป็นการถ่ายทอดภาพที่อยู่ในจินตนาการให้เป็นผลงานโดยใช้ข้อมูลทั้งหมดที่หามาได้มาสนับสนุนให้มีความสมบูรณ์ในเรื่องรูปแบบและเรื่องราว แล้วเลือกภาพร่างขึ้นที่ดีที่สุดมาขยายเป็นข้อมูลในการสร้างสรรค์ผลงานจริง

เตรียมอุปกรณ์และสร้างแม่พิมพ์

1 อุปกรณ์ในการสร้างแม่พิมพ์

- แผ่นโลหะทองแดง	- พู่กัน และแปรง
- กรดทองแดง	- เทปกาว
- วานิชดำ	- ถุงมือหนาไว้สำหรับกันความร้อน
- แท่งเหล็กชุดปลายแหลม	- เศษผ้า
- ผงยางสน	- สีสเปรย์
- ดินสอไข	- สเปรย์ฉีดน้ำ
- น้ำมันสน	- ทินเนอร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- น้ำปลา
- ผงซักฟอก
- ถูงมีอย่างกันกรด
- หน้ากากกันผงยางสน

2 ขั้นตอนการสร้างแม่พิมพ์

เริ่มจากการเตรียมอุปกรณ์ทุกอย่างให้พร้อม อย่างแรกก็จะเป็นการนำแผ่นทองแดงที่มีขนาดตามที่ต้องการ เคลือบหน้าเพลทด้วยวานิชดำไว้ 2 ด้าน เมื่อแห้งแล้วใช้เทปกาวที่เป็นพลาสติกปิดทับด้านหลังเพลท เพื่อเป็นการป้องกันไม่ให้กรดกัดเลยไปถึงด้านหลังและในกรณีที่ว่านิชที่ทำไว้ที่ด้านหลังถูกขูดขีดเป็นรอยโดยที่เราไม่รู้ตัว ต่อจากนั้นเป็นการสร้างงานบนแม่พิมพ์ โดยใช้แท่งเหล็กปลายแหลมขูดไปบนหน้าเพลทเพื่อเป็นการร่างภาพ กำหนดทิศทางและขอบเขตรูปทรงต่างๆ ขณะที่เราขูดจะเห็นได้ว่าวานิชดำที่เราทำการเคลือบไว้บนนั้นก็ถูกขูดออกมา ด้วยจนสามารถมองเห็นเนื้อทองแดงเป็นเส้นตามที่เราต้องการ และเมื่อนำไปแช่น้ำกรดตัวน้ำกรดก็จะกัดตรงไม่มีวานิชกัน และก็จะกัดลึกลงไปเรื่อยๆ ตามเวลาที่แช่ โดยปกติแล้วข้าพเจ้าจะกัดในจุดนี้ประมาณ 30 นาที เส้นจะมีความลึกในระดับที่พอเหมาะ (กรดที่เตรียมไว้เป็นแบบ ส่วนผสมกรด 5 กิโลกรัม/น้ำ 20 ลิตร) ซึ่งถ้ากัดนานกว่านี้จะมีเส้นลึกลงไปเรื่อยๆ อาจจะทะลุไปโผล่อีกด้าน

เมื่อผ่านขั้นตอนการร่างภาพเสร็จแล้วก็นำแผ่นเพลทนี้ไปล้างวานิชออกด้วยน้ำมันสน ซึ่งข้าพเจ้าจะเลือกล้างออกเป็นบางจุดเฉพาะส่วนที่จะต้องทำพื้นผิวต่างๆ โดยงาน 1 ชิ้นจะประกอบไปด้วยรูปทรง ที่แตกต่างกัน พื้นผิวก็ย่อมต่างกันไปด้วย การทำพื้นผิวให้เกิดบนแม่พิมพ์ก็จะมีด้วยกันหลายวิธี ส่วนตัวข้าพเจ้าจะใช้วิธีการทาวานิชที่มีลักษณะเหลวลงบนหน้าเพลทแล้วใช้สเปรย์ฉีดน้ำ ฉีดน้ำเข้าไปให้เกิดเป็น ละอองน้ำทั้งขนาดใหญ่และขนาดเล็ก ต่อจากนั้นก็หยดน้ำมันสนลงไปตรงจุดที่มีวานิชอยู่มากเพื่อให้เกิดการเจือจางแล้วฉีดน้ำเข้าไป สิ่งที่เกิดก็คือ ตรงส่วนที่มีละอองน้ำและเม็ดน้ำอยู่วานิชก็จะไม่สามารถเข้าไปได้ ซึ่งเมื่อเป่า ลมให้แห้งแล้วนำไปแช่กรดประมาณ 30 นาทีก็จะได้พื้นผิวที่เป็นลักษณะดวงกลมทั้งขนาดเล็กขนาดใหญ่ตามขนาดละอองน้ำ นอกจากนี้ก็ยังมีการทำพื้นผิวด้วยการพ่นสเปรย์โดยใช้ฉีดเพื่อให้เกิดเป็นบรรยากาศของท้องฟ้าและกลุ่มตึก กระบวนการทำพื้นผิวนี้อาจจะต้องมีการทำซ้ำกันหลายๆ ครั้งเพื่อให้เกิดพื้นผิวที่ต่างกันและในบางจุดก็จะเป็นพื้นผิวที่ทับซ้อนกัน ทั้งนี้ก็เพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ของพื้นผิว

เมื่อผ่านขั้นตอนการสร้างพื้นผิวแม่พิมพ์เสร็จแล้วก็ให้นำเพลทแม่พิมพ์นี้ไปล้างเอาวานิช

และสเปรย์ออกให้หมดด้วยน้ำมันสน ทินเนอร์ และผงซักฟอก จนสะอาดทั้งสองด้านต่อจากนี้ก็นำไปล้างคราบของกรดและเขม่าคาร์บอนด้วยน้ำปลากับผงซักฟอก ซ้ำอีกรอบจนกว่าจะสะอาดจริงๆ ซึ่งจะสังเกตได้ว่าเพทที่ถูกล้างจนสะอาดแล้วจะมีสีชมพูทั้งแผ่น เมื่อนำไปเป่าลมให้แห้งสนิทดีแล้วก็ให้นำไปเข้าตู้สำหรับโรยยางสน วิธีใช้คือ กรอกผงยางสนลงช่องเป่าลมนำเพลทแม่พิมพ์ไปวางในตู้ปิดฝาตู้ให้มิดชิด เสียบปลั๊กเพื่อให้เครื่องเป่าทำงาน ซึ่งในจุดนี้ข้าพเจ้าจะนับ 1 - 5 ในใจ แล้วดึงปลั๊กออกเสียบปลั๊กเข้าไปใหม่นับ 1 - 5 แล้วดึงออก ทำอย่างนี้ทั้งหมด 3 ครั้ง จากนั้นทิ้งไว้ 30 นาที แล้วนำมาเสียบปลั๊กเป่าลม 3 ครั้ง ทิ้งไว้ 30 นาที กลับมาเสียบปลั๊กเป่าลม 3 ครั้งและทิ้งไว้ 30 นาทีสุดท้าย จบขั้นตอนการโรยยางสน(ทุกครั้งเฉพาะขั้นตอนที่ต้องเข้าใกล้ผงยางสนจำเป็นต้องสวมหน้ากากป้องกันด้วยทุกครั้ง)

นำเพลทแม่พิมพ์ที่โรยเสร็จเรียบร้อยแล้วไปวางบนเตา ความร้อนจะทำให้ผงยางสนสุกและเกาะติดกับหน้าเพลทควรย่างให้สุกพอดี หัวทั้งแผ่น ระวังอย่าให้ผงยางสนไหม้ นำเพลทที่ย่างเรียบร้อยแล้วมาทาวานิชเคลือบด้านหลัง ต่อจากนั้นก็เข้าสู่ขั้นตอนการไล่น้ำหนักด้วยดินสอไข ขั้นตอนนี้มีไว้สำหรับทำให้รูปทรงเกิดความกลม ลึก เป็นปริมาตร ซึ่งเหมาะกับจุดที่ต้องการใช้ความละเอียด อย่างเช่น รูปทรงใบหน้า รถยนต์ ดึก และนอกจากนี้ยังใช้เป็นการทำบรรยากาศของแสงอีกด้วย ขั้นตอนการกัดกรด อัตราส่วนกรดที่ข้าพเจ้าได้ใช้กรด 5 กิโลกรัม / น้ำ 20 ลิตร โดยจะแช่เป็นลำดับจะมีตั้งแต่ 5 วินาที, 10 วินาที, 15 วินาที, 30 วินาที, 1 นาทีครึ่ง, 3 นาที, 7 นาที ตามลำดับ ซึ่งขั้นตอนนี้จะใช้ระยะเวลาในการทำงานมาก ยิ่งแม่พิมพ์ชิ้นไหนที่ต้องมีความละเอียดมากก็จะใช้ระยะเวลาในการไล่น้ำหนักมากตามไปด้วย หลักการของการไล่น้ำ คือ เมื่อฝนดินสอไขลงบนเพลทที่โรยด้วยผงยางสน เนื้อดินสอไขก็จะไปอุดไม่ให้กรดไปกัดในส่วนนั้น และจะต้องฝนให้เกิดความต่อเนื่อง หากจุดไหนที่ต้องการปิดไม่ให้ถูกกรดกันอีกเลยก็ให้ทาวานิชกันแทนได้

เมื่อจบกระบวนการการกัดกรดในทุกขั้นตอนแล้วให้นำไปล้างทั้ง 2 ด้านด้วยน้ำมันสน ทินเนอร์ ผงซักฟอก และน้ำปลาก็ครั้ง เหมือนขั้นตอนก่อนการเข้าตู้โรยผงยางสน นำไปเป่าลมให้เพลทแม่พิมพ์แห้ง แล้วนำไปตะไบขอบเพลททั้ง 4 ด้านเล็กน้อยเพื่อลบความคมซึ่งอาจทำให้กระดาศขาดเวลาพิมพ์ และผิวแผ่นลึกลับกลายเป็นรอย

พิมพ์ผลงานจริง

1 อุปกรณ์ในการพิมพ์

- หมึกพิมพ์ (Etching Woodcut หรือ Lithograph ก็ได้)
- กระดาษสำหรับพิมพ์ (ใช้กระดาษอาร์ตด้าน หรือไม้ก็กระดาษฟาบิโน)
- กระดาษบรืฟ

- กระดาษลอกลาย
- สมุดหน้าเหลือง
- กระดาษกาวน้ำ
- สเปรย์ฉีดน้ำ
- กระดาษผิวเรียบสำหรับชิ้นงานพิมพ์

2 ขั้นตอนการพิมพ์

เตรียมหมึกพิมพ์ให้มีความเหลวที่พอประมาณ ถ้าหากมีความหนืดเกินไปผสมกับลินสีด ต่อจากนั้นนำหมึกพิมพ์นี้ไปปาดให้ทั่วเพลทแม่พิมพ์ ใช้นิ้วมืออัดหมึกลงไปตามร่องโดยทั่วถึง หลังจากนั้นใช้สมุดโทรศัพท์หน้าเหลืองซับหมึกบนหน้าเพลทออกให้หมด แล้วใช้สมุดหน้าเหลืองและกระดาษลอกลายขีดหน้าเพลทให้สะอาดอีกครั้ง โดยหมึกที่อยู่บนผิวเรียบจะถูกขีดออกไปจนหมด เหลือไว้แต่เพียงหมึกที่อยู่ตามร่องบนหน้าเพลท ต่อมาให้นำกระดาษพิมพ์มาทำความสะอาดขึ้นด้วยสเปรย์ฟองละอองน้ำจนทั่วแผ่น นำกระดาษรูป 2 แผ่นวางบนแท่นพิมพ์ วางแผ่นแม่พิมพ์วางกระดาษพิมพ์ วางแผ่นรูป 1 แผ่น และวางแผ่นลึกลงลาด จากนั้นปรับความแน่นให้ได้ระดับพอสมควรแล้วทำการพิมพ์ เป็นการจบขั้นตอนการพิมพ์ ส่วนต่อจากนี้ก็จะเป็นการนำกระดาษพิมพ์ไปซึ่งบนกระดาษผิวเรียบโดยยึดขอบทั้ง 4 ด้านด้วยกระดาษกาวน้ำ ตากจนแห้งสนิทนำไปตัดแล้วประกอบเป็นผลงานจริงที่สมบูรณ์ ส่วนการเก็บรักษาแม่พิมพ์ก็นำแม่พิมพ์ที่พิมพ์แล้วไปทาด้วยวานิชดำ ทั้ง 2 ด้าน เพื่อรักษาหน้าเพลท และกันการขูดขีด

บทที่ 4 วิเคราะห์การสร้างสรรค์

ปัจจุบันสภาพแวดล้อมในเมืองที่ข้าพเจ้าอาศัยอยู่ได้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม มีความแออัด ปัญหาการจราจรที่เกิดจากการเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วของยานพาหนะ และที่สำคัญมันยังส่งผลให้เกิดมลภาวะทางอากาศอย่างรวดเร็วตามมา ทั้งก๊าซคาร์บอนมอนนอกไซด์ ไนโตรเจนออกไซด์ ไฮโดรคาร์บอน ตะกั่ว และซัลเฟอร์ไดออกไซด์ ซึ่งทั้งหมดเป็นก๊าซพิษที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพของผู้ที่หายใจเข้าไป ข้าพเจ้าจึงต้องการแสดงถึงความต้องการสภาพแวดล้อมที่มีธรรมชาติและอากาศที่สดชื่น ปราศจากมลภาวะต่างๆ

ภายในงานจริง ข้าพเจ้าก็ได้นำเรื่องราวเหล่านี้มาเปลี่ยนเป็นแบบทางองค์ประกอบ ทั้งรูปทรง พื้นผิว สี และเส้น โดยรวมส่วนประกอบทั้งหมดนี้ให้เป็นหนึ่งเดียว ซึ่งส่วนประกอบเหล่านี้คือทัศนธาตุ

วิเคราะห์ทัศนธาตุ

ลักษณะรูปทรง (FORM)

ก. รูปทรงของตึก ในระยะใกล้ สามารถเห็นได้ถึงรายละเอียดของตึกได้อย่างชัดเจน มีทั้งหน้าต่าง บ้าย โคมระย้า กัดสาด ราวค้ำฟ้า และมีแสงเงาที่เป็นปริมาตรแบบสมบุรณ์ พบได้ในงานจริงชิ้นที่ 1,2 และ 3

ข. รูปทรงของตึกในระยะไกล เป็นรูปทรงที่ถูกตัดทอนรายละเอียดจนเป็นกล่องที่มีลักษณะแบนไม่มีความเป็นปริมาตรเท่าใดนัก แต่เน้นในเรื่องแสงและพื้นผิวของมลภาวะเพื่อให้อุณหภูมิบรรยากาศ สู่ถึงเมืองที่แออัดและเสื่อมโทรมด้วยอากาศที่เป็นมลพิษ

- ค. รูปทรงของใบหน้าข้าพเจ้า ที่หลับตาและแสดงความรู้สึกพอใจเป็นส่วนที่ใช้แทนค่าความต้องการของข้าพเจ้าที่อยู่ภายในความคิดและจินตนาการ ทำหน้าที่บอกเรื่องราวและสะท้อนถึงความต้องการอันแท้จริง พบได้ในงานจริงทั้ง 4 ชิ้น แต่จะมีลักษณะที่แตกต่างกันไป

- ง. รูปทรงรถยนต์ อันเป็นที่มาของมลภาวะและสร้างก๊าซพิษสู่บรรยากาศ ข้าพเจ้าจึงใช้รถยนต์แทนค่าความเจริญและมลพิษที่ตามมาพร้อมกัน ซึ่งในงานจะมีรถจำนวนมากตั้งแต่ขนาดเล็กไปจนถึงขนาดใหญ่ มีมุมมองทั้งด้านหน้า ด้านหลัง และด้านข้าง

- จ. รูปทรงถนน มีอยู่ 2 แบบคือ แบบเส้นตรงซึ่งใช้เป็นเส้นนำสายตาเข้าสู่จุดเด่นของภาพ พบได้ในงานจริงชิ้นที่ 1 และ 2 ส่วนอีกแบบเป็นแบบทรงโค้ง ซึ่งมีความแปลกตา และยังมีทั้งเป็นวงกลมชั้นเป็นชั้นๆ ซ้อนกัน ใช้แทนค่าถึงปัญหาที่วนเวียนเป็นวัฏจักรและแก้ไม่ตก พบได้ในงานจริงชิ้นที่ 3 และ 4

- ฉ. รูปทรงก้อนเมฆ ให้ความรู้สึกที่เบาบาง โดยมากมักจะกลืนไปกับบรรยากาศของท้องฟ้าด้านหลัง สื่อให้รู้สึกถึงการเคลื่อนไหวของลมบนท้องฟ้าดูเป็นอิสระและสดชื่น พบได้ในงานจริงชิ้นที่ 1, 3 และ 4

ลักษณะพื้นผิว (TEXTURE)

ก. พื้นผิวของมวลภาวะ พื้นผิวที่มีลักษณะเป็นคราบ จุดและ ฟองอากาศที่มีขนาดเล็ก ซึ่งเกิดจากการฉีดละอองน้ำ ลงบนวานิชเหลว ผลที่ออกมาสื่อถึงอากาศที่อยู่โดย รอบมีสภาพเป็นพิษ

ข. พื้นผิวของท้องฟ้า มีลักษณะเป็นบรรยากาศ ใส น้ำหนัก จากด้านล่างขึ้นด้านบน โดยให้ส่วนล่างขาวโล่งกลืนกับ กลุ่มเมฆที่ลอยอยู่บนท้องฟ้า ซึ่งดูแล้วสื่อถึงท้องฟ้าที่ใส สดชื่น สายลมที่พัดผ่าน อากาศที่บริสุทธิ์

ค. พื้นผิวของทุ่งหญ้า เกิดจากรอยฝีแปรงของพู่กันขนาด ต่างๆ กันทับซ้อนกันเป็นชั้นเหมือนกับใบหญ้าที่เกาะ กลุ่มกันอย่างหนาแน่น สื่อถึงความสดชื่นและมีชีวิต รู้สึกเคลื่อนไหวไปตามลมที่พัดผ่าน

ลักษณะสี

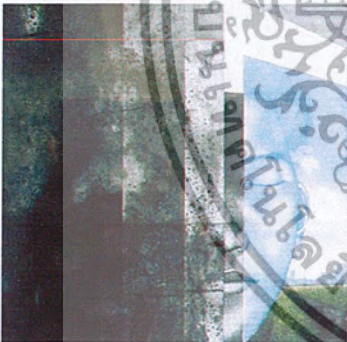

ก. สีแบบขาวดำ ใช้แทนค่าบรรยากาศที่เต็มไปด้วยมล ภาวะปกคลุมทั่วทั้งเมืองมีอยู่ในงานจริงทั้ง 4 ชั้น

- ข. สีฟ้าของท้องฟ้า และสีเขียวของทุ่งหญ้า ใช้แทนค่าของสภาพแวดล้อมที่มีธรรมชาติสดชื่น แจ่มใส

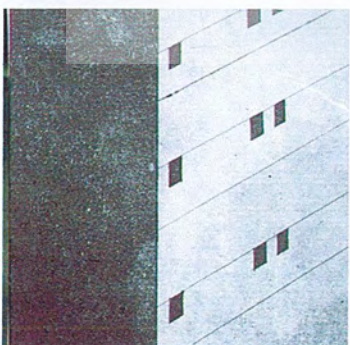
ลักษณะของน้ำหนักร

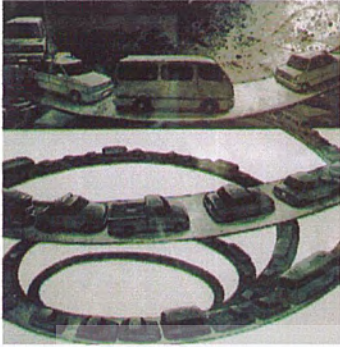
- ก. น้ำหนักน้ำหนักรใช้เป็นบรรยากาศ ส่วนมากใช้กับบริเวณถนน หมอกควัน และท้องฟ้า

- ข. น้ำหนักรที่มีความเป็นมิติ เพื่อให้เกิดเป็นปริมาตร และบ่งบอกถึงระยะใกล้ไกลกับทิศทางของแสง

ลักษณะเส้น

- ก. เส้นตรง ภายในภาพเต็มไปด้วยทิศทางของเส้นสี่เหลี่ยมมุมต่างๆ ของตึกและสายไฟฟ้า ซึ่งทั้งหมดจะเชื่อมให้เป็นทิศทางเดียวกันกับเส้นนำสายตา (PERSPECTIVE) ซึ่งเป็นตัวสร้างให้ภาพเกิดระยะใกล้ไกล

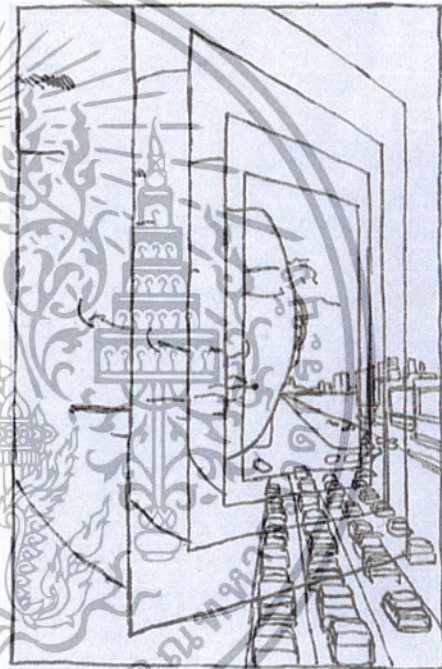

ข. เส้นโค้งและวงเป็นวงกลม เป็นเส้นที่อยู่ในรูปทรงของถนนในงานจริงชั้นที่ 3 และ 4 เพื่อสื่อให้เห็นถึงปัญหาของการจราจรที่เกิดขึ้นวนเวียนไปเรื่อยๆ เป็นวัฏจักร

วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบ
การสร้างงานศิลปะ

ภาพผลงาน

ภาพโครงสร้าง

ผลงานชิ้นที่ 1

1. ความกลมกลืน (Harmony)

รูปทรงในภาพถึงจะมีความขัดแย้งกันทั้งใบหน้า รถยนต์ ท้องฟ้า และตึกแต่ทั้งหมดมีความกลมกลืนกันด้วยการครอบคลุมของบรรยากาศที่มีมลภาวะ ซึ่งทั้งหมดนี้จะคลุมด้วยโครงสีชาวดำ เพื่อให้รู้สึกหม่นหมอง และน่ากลัว

2. ความหลากหลาย (Variety)

โดยมากจะเป็นส่วนของรูปทรง ของใบหน้าที่มีตั้งแต่ขนาดเล็กไปจนถึงขนาดใหญ่ รถยนต์ที่มีหลากหลายชนิด และขนาดที่แตกต่างกันตามระยะใกล้ไกล ตึกที่มีทั้งเหมือนจริง เห็นรายละเอียดและแบบตัดทอนเป็นรูปสี่เหลี่ยมไม่มีรายละเอียด

3. ความสมดุลย์ (Balance)

มีความสมดุลย์ด้วยแบบซ้ายขวาไม่เท่ากัน การกระจายรูปทรงฝั่งซ้ายจะเต็มไปด้วยรูปทรงใบหน้าขนาดใหญ่เรียงซ้อนกันส่วนฝั่งขวาจะประกอบไปด้วยรูปทรงขนาดเล็กจำนวนมากทั้งรถยนต์ และ ตึก ซึ่งทั้ง 2 ฝั่งจะถ่วงน้ำหนักซึ่งกันและกันให้มีความสมดุลย์

4. สัดส่วน (Proportion)

เป็นสัดส่วนของใบหน้าที่ใหญ่เกินกว่าปกติ เพื่อเน้นให้เห็นถึงความรู้สึกที่ปรากฏบนใบหน้าแทนค่าความต้องการอันแท้จริงของข้าพเจ้า

5. ความเป็นเด่น (Dominance)

เรียกได้ว่าเป็นจุดเด่นของงานซึ่งก็คือ สีใบหน้าที่เป็นสีฟ้ารวมไปถึงท้องฟ้าสีคราม และทุ่งหญ้าสีเขียวขจี ซึ่งเกิดทั้งภาพมีลักษณะโครงสร้างเป็นแบบขาวดำจึงเกิดความขัดแย้งทำให้สีที่เป็นสีสด ถูกผลักให้ดูเด่นชัด

ภาพผลงาน

ภาพโครงสร้าง

ผลงานชิ้นที่ 2

1. ความกลมกลืน (Harmony)

เกิดความกลมกลืนด้วยบรรยากาศสีน้ำหนักของหมอกและควัน ซึ่งมีกระจายอยู่ทั่วทั้งภาพ นอกจากนั้นยังมีความกลมกลืนที่เกิดจากพื้นผิวของมลพิษ

2. ความหลากหลาย (Variety)

เริ่มตั้งแต่รูปทรงของรถยนต์ที่ไม่ซ้ำกันเลย มีหลากหลายชนิดและหลากหลายขนาด แล่นอยู่บนถนนทรงโค้งทั้ง 2 ขนาด ต่อจากนั้นเป็นตึกที่มีทั้งในระยะใกล้ ขนาดกินบริเวณครึ่งหนึ่งของงาน และตึกในระยะไกลที่เล็กลงไปเรื่อยๆจนสุดสายตา

3. ความสมดุลย์ (Balance)

ภาพมีความสมดุลย์ด้วยรูปทรงอย่างเช่นถนนโบหน้าและท้องฟ้า สมดุลย์ด้วยน้ำหนัก เช่นด้านบนและด้านล่างของภาพ ผังซ้ายและผังขวามีน้ำหนักและพื้นผิวที่ใกล้เคียงกัน

4. สัดส่วน (Proportion)

สร้างสัดส่วนของโบหน้าให้โตกว่าปกติ เมื่อเทียบกับขนาดของงานและส่วนประกอบอื่นๆในภาพ เพื่อเน้นการแทนค่าของอารมณ์ความรู้สึกในสิ่งที่เราต้องการโดยเฉพาะ

5. ความเป็นเด่น (Dominance)

จุดเด่นของภาพคือส่วนที่เป็นสีสดซึ่งอยู่ตรงใจกลางของภาพ ทุกครั้งที่มองดูภาพนี้จุดเด่นจะถูกมองไปที่โบหน้าของข้าพเจ้าโดยอัตโนมัติซึ่งไม่จำเป็นต้องมีเส้นนำสายตา

บทที่ 5

บทสรุป

จากการที่ข้าพเจ้าได้สัมผัส รับรู้ด้วยตัวเอง จนเป็นประสบการณ์ตรง เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมที่อยู่รอบข้าง ขณะดำเนินชีวิตอยู่ในเมือง ซึ่งนับวันมีแต่จะยิ่งเสื่อมโทรมลงไปเรื่อยๆ มลพิษที่ปกคลุมอยู่ทั่วเมืองเป็นปัญหาใหญ่ที่ไม่สามารถแก้ไขให้หมดลงไปได้ ซึ่งส่วนใหญ่มลพิษมักจะเกิดจากควันดำ ควันขาวจากท่อไอเสียรถยนต์ ทำให้เกิดก๊าซที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพร่างกาย จากในสัปดาห์นี้ข้าพเจ้าจึงนำมาเป็นที่มาและสร้างเป็นแรงบันดาลใจ โดยใช้แนวความคิดส่วนตัวที่ต้องการให้สภาพแวดล้อมของเมืองมีธรรมชาติและอากาศที่สดชื่น ซึ่งขัดแย้งจากความเป็นจริง ทั้งนี้เพื่อสื่อออกมาให้ทุกคนได้เห็นมาคิด พิจารณาและตระหนักถึงมลพิษที่เป็นอันตรายต่อมนุษย์ เช่น ก๊าซคาร์บอนมอนนอกไซด์ ก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ สารตะกั่วและอื่นๆอีกมากมาย ทั้งนี้เพื่อให้คนในสังคมหันมาช่วยกันดูแลแก้ไขสภาพแวดล้อม ให้มลพิษลดลง และเพิ่มความสดชื่นขึ้น ด้วยการปลูกต้นไม้ให้มากขึ้น ทำให้สภาพแวดล้อมดีและน่าอยู่ขึ้น

รูปแบบของงานเป็นลักษณะกึ่งนามธรรม โดยใช้รูปทรงใบหน้าของข้าพเจ้าเป็นจุดเด่นของภาพ เพื่อเน้นความรู้สึกของความต้องการ และสร้างส่วนประกอบอื่นๆให้มีความขัดแย้งกันระหว่างสภาพแวดล้อมของเมืองที่เต็มไปด้วยอากาศที่เป็นพิษ กับส่วนที่เป็นทุ่งหญ้าและท้องฟ้าที่สดใส

ในการทำงานทุกขั้นตอนตั้งแต่ความคิดจนถึงลงมือปฏิบัติ สิ่งที่มีมักจะเกิดควบคู่กันคือ ปัญหาซึ่งมีทั้งไม่สำคัญไปจนถึงสำคัญมาก โดยส่วนมากมักจะเกิดขึ้นในระหว่างลงมือปฏิบัติงาน แต่ได้ทำการแก้ปัญหาต่างๆจนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี และผลจากการแก้ปัญหาเหล่านี้ น่าจะเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่ปฏิบัติงานในแนวทางเดียวกันกับข้าพเจ้า

ปัญหาและข้อเสนอแนะ

- แผ่นทองแดงที่ซื้อจากร้านมีรอยขีดข่วนเป็นเส้น ซึ่งมีผลต่องานทำให้รอยเส้นเหล่านี้ไปปรากฏอยู่บนส่วนของท้องฟ้า จึงควรบอกทางร้านให้ระมัดระวังในการตัดแผ่นทองแดง
- การผสมกรดทุกครั้ง จำเป็นต้องจดวันที่ผสมกรดไว้ให้ทราบเสมอ มิเช่นนั้นเราจะไม่ทราบว่ากรดผสมไว้นานแค่ไหน กรดนั้นอาจเสื่อมไปแล้วทำให้น้ำหนักเกิดการผิดพลาดทั้งหมด
- ผงยาสลบบางชนิดที่มีสีจางกว่า ทำให้เวลาอย่างสังเกตการละลายเคลือบผิวหน้าเพลทได้ยากลำบากกว่าปกติหากต้องการตัดปัญหาส่วนนี้ไป ทุกครั้งที่ซื้อผงควรตรวจสอบดูสีให้เหมือนกับที่เคยใช้เป็นประจำ
- ผงยาสลบหลุดเมื่อแช่กรดแล้ว เกิดจากการย่างเพลทไม่ทั่วถึงจึงมีบางบริเวณที่ย่างละลายไม่เสมอด้ ดังนั้นเวลาอย่างจึงต้องตรวจสอบให้แน่ชัด อาจเสียเวลามากขึ้นแต่มีความแน่นอน
- ในช่วงของการเขียนดินสอขอบบนเพลทที่ย่างเสร็จแล้ว จำเป็นต้องมีความระมัดระวังเป็นพิเศษอย่าทำน้ำมันต่างๆ กรดจะเกิดความเสียหายบนเพลทได้
- เมื่อพิมพ์งานออกมาตรงบริเวณที่เป็นพื้นสีขาวเกิดเป็นคราบสกปรก เพราะการล้างเพลทที่ไม่สะอาด สามารถแก้ไขด้วยการใช้ทินเนอร์เช็ดบนเพลทในบริเวณนั้นก่อนพิมพ์
- บางครั้งการอัดหมึกลงร่องไม่ทั่วถึงทั้งเพลท ส่งผลให้งานพิมพ์ต่างและเส้นขาดไม่ต่อเนื่องจึงควรตรวจสอบแม่พิมพ์ให้ดีก่อนนำไปพิมพ์

เอกสารอ้างอิง

พลพร แสงบางปลา. ไอเสียจากเครื่องยนต์และการควบคุม.

กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537.หน้า 1-5

ปัญญา เมฆบุตร. มนุษย์กับสิ่งแวดล้อม.

กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2537.หน้า 79-80

วิรุณ ตั้งเจริญ. ศิลปะภาพพิมพ์.

กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แพรวพิทยา, หน้า 60-62

ผลงานศิลปะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะ

อากาศ 1 ,2545

แม่พิมพ์โลหะ (Etching)

122x81 ซม.

ผลงานศิลปะ

อากาศ 2 , 2545

แม่พิมพ์โลหะ (Etching)

122x81 ซม.

ผลงานศิลปะ

อากาศ 3 , 2545

แม่พิมพ์โลหะ (Etching)

162x61 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ⁴⁰ ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะ

อากาศ 4 , 2545

แม่พิมพ์โลหะ (Etching)

122x81 ซม.

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ นายสุประดิษฐ์ ประดิษฐ์แทน

Mr.Supradit Pradittan

เกิด 25 ธันวาคม 2522

ที่อยู่ 13/133 ซอยเกษตร 5 ถนนแจ้งวัฒนะ ทุ่งสองห้อง หลักสี่ กรุงเทพฯ 10210

ประวัติการศึกษา

- สอนกุหลาบวิทยาลัย นนทบุรี
- ภาควิชาจิตรศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าลาดกระบัง

